

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESA

LĒMUMS PAR TIESVEDĪBAS IZBEIGŠANU LIETĀ Nr. 2015-24-01

Rīgā

2016. gada 24. maijā

Latvijas Republikas Satversmes tiesa šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs Aldis Laviņš, tiesneši Kaspars Balodis, Gunārs Kusiņš, Uldis Ķinis, Sanita Osipova, Daiga Rezevska un Ineta Ziemele,

pēc Elīnas Dupates konstitucionālās sūdzības,

pamatojoties uz Latvijas Republikas Satversmes 85. pantu un Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punktu, 17. panta pirmās daļas 11. punktu, 19.² un 28.¹ pantu,

rakstveida procesā 2016. gada 17. maija tiesas sēdē izskatīja lietu

„Par 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 106. panta pirmajam teikumam”.

Satversmes tiesa konstatēja:

1. Saeima 2010. gada 26. jūlijā pieņēma Maksātnespējas likumu, kas stājās spēkā 2010. gada 1. novembrī.

Maksātnespējas likuma 9. panta pirmā daļa noteica:

„Maksātnespējas procesa administrators ir fiziskā persona, kura ir ieguvusi maksātnespējas procesa administratora sertifikātu un kurai ir šajā likumā noteiktās tiesības un pienākumi.”

2014. gada 25. septembrī Saeima pieņēma likumu „Grozījumi Maksātnespējas likumā”, kas stājās spēkā 2015. gada 1. janvārī, un ar šā likuma

2. pantu Maksātnespējas likuma 9. panta pirmā daļa tika papildināta ar teikumu šādā redakcijā:

„Amata darbībā maksātnespējas procesa administratori ir pielīdzināti valsts amatpersonām.”

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma pārejas noteikumu 34. punktu grozījumi Maksātnespējas likumā stājās spēkā 2015. gada 1. martā.

Saeima 2002. gada 25. aprīlī pieņēma likumu „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” (turpmāk – Interešu konflikta novēršanas likums), kas stājās spēkā 2002. gada 10. maijā.

Ar 2014. gada 30. oktobra likumu „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā””, kas stājās spēkā 2014. gada 29. novembrī, Saeima papildināja Interešu konflikta novēršanas likuma 4. panta pirmo daļu ar 26. punktu šādā redakcijā: „26) maksātnespējas administrators.” Saskaņā ar Interešu konflikta novēršanas likuma pārejas noteikumu 22. punktu šis grozījums stājās spēkā 2015. gada 1. jūlijā.

Savukārt ar 2015. gada 21. maija likumu „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā””, kas stājās spēkā 2015. gada 17. jūnijā, Saeima Interešu konflikta novēršanas likuma pārejas noteikumu 22. punktā skaitļus un vārdus „2015. gada 1. jūlijā” aizstāja ar skaitļiem un vārdiem „2016. gada 1. janvārī”.

2. Latvijas Republikas Satversmes tiesa (turpmāk – Satversmes tiesa) 2015. gada 21. decembrī pieņēma spriedumu lietā Nr. 2015-03-01, kurā atzina 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātnespējas likumā” 2. pantu un 2014. gada 30. oktobra likumu „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā””, ciktāl tie nenodrošina maksātnespējas procesa administratoriem, kuri vienlaikus ir arī advokāti, profesionālās darbības garantijas izvēlētās nodarbošanās saglabāšanai, par neatbilstošiem Latvijas Republikas Satversmes 106. panta pirmajam teikumam. Spriedums publicēts oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis” 2015. gada 23. decembrī.

3. Pieteikuma iesniedzēja Elīna Dupate (turpmāk arī – Pieteikuma iesniedzēja) uzskata, ka 2014. gada 30. oktobra likums „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” (turpmāk – apstrīdētais likums) neatbilst Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1. pantam un 106. panta pirmajam teikumam.

Pieteikuma iesniedzēja ir maksātnespējas procesa administratore (turpmāk – administrators), kura administratora amata pienākumu pildīšanu apvieno ar citiem amata pienākumiem nodokļu (finanšu) konsultāciju un vadības jomā. Proti, Pieteikuma iesniedzēja ir sertificēta nodokļu (finanšu) konsultante, kapitālsabiedrības valdes locekle un konsultante grāmatvedības jomā, kā arī mantiskā ieguldījuma vērtētāja.

Pieteikumam pievienots Latvijas Sertificēto maksātnespējas procesa administratoru asociācijas sertifikācijas centra izdots sertifikāts, atbilstoši kuram Pieteikuma iesniedzēja līdz 2016. gada 28. maijam ir tiesīga veikt administratora pienākumus. Tāpat pieteikumam pievienots Uzņēmumu reģistra lēmums par iekļaušanu mantiskā ieguldījuma vērtētāju sarakstā. Saskaņā ar šo lēmumu Pieteikuma iesniedzēja ir ierakstīta mantiskā ieguldījuma vērtētāju sarakstā ar tiesībām novērtēt un sniegt atzinumus šādās jomās: „tehnoloģiskās iekārtas un aprīkojums, transporta līdzekļi, lauksaimniecības tehnika, intelektuālais īpašums, komersanta darbība (business), meži, antikvārie, mākslas priekšmetīpašums”.

3.1. Apstrīdētajā likumā noteiktais, ka administratori amata darbībā ir pielīdzināmi valsts amatpersonām, aizskarot Pieteikuma iesniedzējai Satversmes 106. panta pirmajā teikumā noteiktās pamattiesības.

Administratora profesija esot privātā sektora profesija, administrators nepildot amata pienākumus valsts institūcijās un neveicot valsts amatpersonas funkcijas. Valsts amatpersonas statuss administratoram uzliekot jaunus pienākumus un ierobežojumus, kas noteikti Interesu konflikta novēršanas likumā. Tā kā šo pienākumu izpilde un ierobežojumu ievērošana neesot iespējama, Pieteikuma iesniedzēja nevarēšot turpināt darbību administratora amatā.

Satversmes 106. pantā lietotais jēdziens „nodarbošanās” aptverot gan administratora darbību, gan darbību citos amatos. Pieteikuma iesniedzēja uzskata, ka apstrīdētais likums radīšot viņai nelabvēlīgas sekas, jo viņa nevarēšot apvienot administratora amata darbību ar savu profesionālo darbību citās jomās. Proti, viņa vairs nevarēšot veikt nodokļu (finanšu) konsultanta pienākumus, ieņemt kapitālsabiedrības valdes locekļa amatu un būt mantiskā ieguldījuma vērtētāja.

Minētās profesijas esot privātā sektora profesijas. Nodokļu (finanšu) konsultantam vajagot būt neitrālam un neatkarīgam, aizstāvot savu klientu intereses strīdos ar valsts un pašvaldību iestādēm. Lai ievērotu šos pamatprincipus, nodokļu (finanšu) konsultants nevarot vienlaikus būt arī valsts

amatpersona. Pieteikuma iesniedzējas vadītās kapitālsabiedrības darbība esot saistīta ar uzskaites, grāmatvedības, audita un revīzijas pakalpojumu sniegšanu, konsultēšanu grāmatvedības jomā. Šī kapitālsabiedrība esot iekļauta mantiskā ieguldījuma vērtētāju sarakstā, jo komersants nodarbinot Pieteikuma iesniedzēju, kas ir mantiskā ieguldījuma vērtētāja. Mantiskā ieguldījuma novērtēšanā ekspertam vajagot būt neatkarīgam, lai nodrošinātu sniegtā vērtējuma objektivitāti un vērtēšanas procedūras neatkarību. Tādēļ mantiskā ieguldījuma vērtētājs vienlaikus nevarot būt arī valsts amatpersona.

Tādējādi Pieteikuma iesniedzējai esot ierobežotas Satversmes 106. pantā garantētās tiesības brīvi izvēlēties nodarbošanos.

3.2. Apstrīdētais likums esot pretrunā ar valsts amatpersonas statusa piešķiršanas būtību un jēgu, jo administratori nepildot amata pienākumus valsts institūcijās un neveicot valsts amatpersonas funkcijas.

Apstrīdētais likums neesot bijis paredzams un pārkāpjot tiesiskās paļāvības principu. Tas nepiedāvājot saprātīgu pārejas periodu un mehānismu, kas Pieteikuma iesniedzējai ļautu izdarīt pārdomātu izvēli attiecībā uz viņas turpmāko profesionālo darbību. Pieteikuma iesniedzējai esot izveidojusies aizsargājama tiesiskā paļāvība uz to, ka viņa arī turpmāk varēs veikt administratora pienākumus.

Apstrīdētajā likumā ietvertais regulējums esot pieņemts sasteigti un esot acīmredzami nepietiekams administratora profesijas reformēšanai. Tā kā apstrīdētais likums neatbilstot likuma kvalitātes prasībām, tajā noteiktais pamattiesību ierobežojums neesot noteikts ar likumu.

3.3. Ar apstrīdēto likumu likumdevējs esot vēlējis uzlabot administratoru darbības kontroli. Taču šāds mērķis neatbilstot nevienam no Satversmes 116. pantā norādītajiem pamattiesību ierobežošanas mērķiem. Līdz ar to apstrīdētajā likumā ietvertajam pamattiesību ierobežojumam neesot legītīma mērķa.

Ar apstrīdēto likumu neesot iespējams uzlabot administratoru darbības kontroli, nedz arī nodrošināt kreditoru un valsts interešu aizsardzību maksātnespējas procesā. Esot pieejami citi, personas tiesības un likumiskās intereses mazāk ierobežojoši līdzekļi, ar kuriem varētu uzlabot administratoru darbības kontroli. Jau šobrīd tiesai esot piešķirtas plašas pilnvaras administratora darbības uzraudzībā. Arī Maksātnespējas administrācija kontrolējot administratora darbību tiesiskās aizsardzības procesā un maksātnespējas procesā. Ja Maksātnespējas administrācijas veiktā administratoru darbības kontrole nav

efektīva, to varot pilnveidot, grozot normatīvos aktus un uzlabojot to piemērošanu.

Turklāt Maksātnespējas likums paredzot kreditoram un kreditoru sapulcei plašas iespējas kontrolēt administratora darbību. Savas kompetences ietvaros administratorus uzraugot arī Valsts ieņēmumu dienests, policija un prokuratūra. Administrators katru ceturksni iesniedzot savas darbības pārskatu kreditoriem un Maksātnespējas administrācijai. Arī maksātnespējīgās juridiskās personas bijušie valdes locekļi un kapitāla daļu vai akciju turētāji esot ieinteresēti, lai administrators savus pienākumus pildītu saskaņā ar likumu.

Administratoram esot noteiktas stingras prasības attiecībā uz viņa sertifikāta darbības apturēšanu, izbeigšanu un anulēšanu. Pastāvot arī administratoru disciplinārbildības sistēma, kuru īstenojot biedrība „Latvijas Sertificēto maksātnespējas procesa administratoru asociācija”. Pēc Pieteikuma iesniedzējas ieskata, likumdevējs varēja noteikt, ka administratori ir tiesu sistēmai piederīgas amatpersonas, kas darbojas brīvajā juridiskajā profesijā.

4. Institūcija, kas izdevusi apstrīdēto aktu, – **Saeima** – atbildes rakstā norāda, ka apstrīdētais likums atbilst Satversmes 1. pantam un 106. panta pirmajam teikumam. Apstrīdētais likums veidojot daļu no administratoru darbības regulējuma reformas, kas esot diezgan apjomīga. Apstrīdētais likums attiecoties tikai uz papildu finanšu kontroli, un tā mērķis esot novērst iespējamu personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt valsts amatpersonas darbības atklātumu un sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonai.

4.1. Apstrīdētais likums ierindojot administratorus to valsts amatpersonu kategorijā, uz kurām attiecas vispārīgie amatu savienošanas noteikumi, kas paredzēti Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta otrajā daļā. Interesu konflikta novēršanas likums neliedzot administratoriem šā amata pildīšanu savienot ar citu nodarbošanos, šajā gadījumā – nodokļu (finanšu) konsultāciju un vadības jomā.

Līdz ar to neesot ierobežotas Pieteikuma iesniedzējai Satversmes 106. pantā noteiktās tiesības brīvi izvēlēties nodarbošanos.

Pieteikuma iesniedzēja pēc būtības apšaubot likumdevēja rīcības brīvības ietvaros izdarīto izšķiršanos par administratora iekļaušanu valsts amatpersonu sarakstā. Valsts amatpersonas statusa noteikšana administratoriem esot likumdevēja kompetencē. Turklāt Maksātnespējas likuma 20. pants jau nosakot

to, ka administratora darbība ietver tādas funkcijas un uzdevumus, kuru izpildē nav pieļaujams interešu konflikts un personiska vai mantiska ieinteresētība.

4.2. Veicot amata pienākumus, administrators realizējot varu, ko tam piešķirusi valsts, taču iepriekšējais regulējums neesot bijis pietiekams, lai kļiedētu šaubas par administratoru objektivitāti šīs varas realizēšanā.

Valsts amatpersonas statuss un no tā izrietošie Interešu konflikta novēršanas likumā noteiktie pienākumi, kā arī valsts amatpersonu krimināltiesiskā atbildība nodrošinot nepieciešamo administratora finanšu kontroli un stiprinot viņa darbības uzraudzību.

4.3. Ar apstrīdēto likumu neesot ieviestas būtiskas izmaiņas administratora statusā. Tas nenosakot arī jaunus pienākumus, kuru izpildei būtu nepieciešams ilgs pārejas periods, kā arī neliekot izvēlēties, kuru no esošajiem amatiem saglabāt. Turklāt valsts amatpersonām noteiktie ierobežojumi lielākoties esot saistīti ar amatpersonas atturēšanos no konkrētu darbību veikšanas, nevis ar jauniem pienākumiem vai prasībām, kuru izpildei būtu nepieciešams laukietilpīgs sagatavošanās darbs.

Laiks no 2014. gada 15. novembra, kad tika izsludināti grozījumi Interešu konflikta novēršanas likumā, līdz tā spēkā stāšanās brīdim – 2016. gada 1. janvārim – esot pietiekams, lai Pieteikuma iesniedzēja varētu iepazīties ar viņai noteiktajiem pienākumiem un sagatavoties to izpildei. Līdz ar to apstrīdētais likums atbilstot Satversmes 1. pantā ietvertajam tiesiskās paļāvības principam.

Satversmes tiesa secināja:

5. Pieteikuma iesniedzēja uzskata, ka apstrīdētais likums ierobežo viņai Satversmes 106. panta pirmajā teikumā nostiprinātās tiesības saglabāt esošo nodarbošanos un neatbilst no Satversmes 1. panta izrietošajam tiesiskās paļāvības principam. Apstrīdētais likums liedzot viņai saglabāt esošās nodarbošanās, proti, darboties kā administratorei un vienlaikus veikt arī nodokļu (finanšu) konsultanta pienākumus, kapitālsabiedrībā ieņemt valdes locekļa amatu un veikt mantiskā ieguldījuma vērtētājas pienākumus.

5.1. Satversmes tiesa 2016. gada 22. februārī pieņēma lēmumu izbeigt tiesvedību lietā Nr. 2015-04-01 „Par 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātspējas likumā” 2. panta un 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu

darbībā”” atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 106. panta pirmajam teikumam” (turpmāk – lieta Nr. 2015-04-01).

Minētajā lietā Satversmes tiesa secināja, ka valsts amatpersonas statusa noteikšana administratoriem neierobežo pieteikuma iesniedzēju iegūtās tiesības saglabāt esošo nodarbošanos. Ar 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātspējas likumā” 2. pantu un 2014. gada 30. oktobra likumu „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” administratoriem noteiktie ierobežojumi, aizliegumi un pienākumi neliedz personai darboties kā administratoram un vienlaikus veikt savu profesionālo darbību kā nodokļu (finanšu) konsultantam vai ieņemt amatu kapitālsabiedrības valdē. Tātad personai Satversmes 106. panta pirmajā teikumā noteiktās tiesības saglabāt esošo nodarbošanos netiek ierobežotas.

Lietā Nr. 2015-04-01 Satversmes tiesa arī atzina, ka izvērtēt 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātspējas likumā” 2. panta un 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” atbilstību no Satversmes 1. panta izrietošajam tiesiskās palāvības principam nav iespējams, jo ar šīm normām netiek ierobežotas personai Satversmes 106. panta pirmajā teikumā noteiktās pamattiesības saglabāt esošo nodarbošanos (*sk. Satversmes tiesas 2016. gada 22. februāra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2015-04-01 17., 18. un 20. punktu*).

5.2. Pieteikuma iesniedzējas konstitucionālajā sūdzībā norādītie lietas faktiskie apstākļi un juridiskais pamatojums, ciktāl tie attiecas uz administratora darbību arī nodokļu (finanšu) konsultanta un kapitālsabiedrības valdes locekļa amatā, ir līdzīgi lietas Nr. 2015-04-01 ietvaros izvērtētajiem faktiskajiem apstākļiem un juridiskajam pamatojumam. Ar lēmumu lietā Nr. 2015-04-01 Satversmes tiesa izbeidza tiesvedību pēc prasījuma izvērtēt tā paša likuma atbilstību Satversmei, kas ir apstrīdēts arī izskatāmajā lietā.

Līdz ar to Satversmes tiesai nav nepieciešams no jauna pārbaudīt, vai apstrīdētais likums administratoriem, kuri vienlaikus ir arī nodokļu (finanšu) konsultanti vai kapitālsabiedrībās ieņem valdes locekļa amatu, ierobežo Satversmes 106. panta pirmajā teikumā ietvertās pamattiesības saglabāt esošo nodarbošanos.

5.3. Tomēr Pieteikuma iesniedzēja līdztekus administratora darbībai vēlas saglabāt arī mantiskā ieguldījuma vērtētāja nodarbošanos. Pieteikuma iesniedzēja uzskata, ka apstrīdētais likums viņai to liedz. Pieteikuma iesniedzēji lietā

Nr. 2015-04-01 nebija mantiskā ieguldījuma vērtētāji, tāpēc Satversmes tiesai jānoskaidro, vai apstrīdētais likums ierobežo Pieteikuma iesniedzējas tiesības saglabāt minēto nodarbošanos.

Satversmes tiesa jau ir atzinusi, ka saskaņā ar Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta pirmo daļu administrators kā valsts amatpersona savu amatu var savienot ar jebkuru citu amatu, ja to neaizliedz Interesu konflikta novēršanas likums vai citi amata darbību regulējoši normatīvie akti (*sk. Satversmes tiesas 2016. gada 22. februāra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2015-04-01 17. punktu*). No fakta, ka administrators ir valsts amatpersona Interesu konflikta novēršanas likuma izpratnē, neizriet tiešs aizliegums šo amatu savienot ar citu amata darbību, šajā gadījumā – veikt mantiskā ieguldījuma vērtētāja pienākumus.

Komerclikuma 153. un 154. pants nosaka kārtību kapitālsabiedrības pamatkapitāla apmaksai ar mantisko ieguldījumu. Saskaņā ar Komerclikuma 154. panta pirmo daļu kapitālsabiedrības pamatkapitāla apmaksai paredzēto mantisko ieguldījumu novērtē un atzinumu sniedz eksperts, kurš iekļauts komercreģistra iestādes apstiprinātajā sarakstā. Kārtību, kādā ved mantiskā ieguldījuma vērtētāju sarakstu, un vērtētājiem izvirzāmās prasības Ministru kabinets ir noteicis ar 2010. gada 29. jūnija noteikumiem Nr. 598 „Noteikumi par kārtību, kādā ved mantiskā ieguldījuma vērtētāju sarakstu, un vērtētājiem izvirzāmām prasībām” (turpmāk – Noteikumi Nr. 598). Noteikumi Nr. 598 regulē personas iekļaušanu mantiskā ieguldījuma vērtētāju sarakstā un izslēgšanu no tā, šā saraksta publicēšanas kārtību un vērtētājiem izvirzāmās prasības, kā arī citus ar saraksta vešanu saistītus jautājumus.

Tādējādi mantiskā ieguldījuma vērtētājs ir komercreģistra iestādes apstiprinātajā sarakstā iekļauts eksperts, kura uzdevums ir novērtēt kapitālsabiedrības pamatkapitāla apmaksai paredzēto mantisko ieguldījumu un sniegt par to atzinumu. Mantiskā ieguldījuma vērtētājs ir tiesīgs novērtēt mantisko ieguldījumu un sniegt atzinumus noteiktās jomās, par ko izdarīts ieraksts komercreģistra iestādes apstiprinātajā sarakstā.

No apstrīdētajā likumā noteiktā valsts amatpersonas statusa neizriet tādi valsts amatpersonai saistoši ierobežojumi, aizliegumi vai pienākumi, kas neļautu vai traucētu Pieteikuma iesniedzējai vienlaikus darboties gan kā administratorei, gan kā mantiskā ieguldījuma vērtētājai. Administratoriem noteiktais valsts amatpersonas statuss neapdraud mantiskā ieguldījuma vērtētāja sniegtā novērtējuma objektivitāti un vērtēšanas procedūras neatkarību. Arī no pieteikumā paustajiem apsvērumiem nav gūstams apstiprinājums tam, ka Pieteikuma

iesniedzējai kā mantiskā ieguldījuma vērtētājai būtu jāveic tādas funkcijas, kuru izpilde nav savienojama ar administratoram noteikto valsts amatpersonas statusu, un tādējādi būtu liegts saglabāt esošo nodarbošanos.

Tātad ar apstrīdēto likumu netiek ierobežotas Pieteikuma iesniedzējai Satversmes 106. panta pirmajā teikumā noteiktās tiesības saglabāt esošo nodarbošanos.

6. Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 6. punkts noteic, ka tiesvedību lietā var izbeigt līdz sprieduma pasludināšanai ar Satversmes tiesas lēmumu, ja tiesvedības turpināšana nav iespējama.

Satversmes tiesa šā lēmuma 5. punktā secināja, ka Pieteikuma iesniedzējai Satversmes 106. panta pirmajā teikumā noteiktās pamattiesības nav ierobežotas. Tā kā Pieteikuma iesniedzējai Satversmes 106. panta pirmajā teikumā noteiktās tiesības saglabāt esošo nodarbošanos ar apstrīdēto likumu netiek ierobežotas, šā likuma atbilstību no Satversmes 1. panta izrietošajam tiesiskās paļāvības principam vērtēt nav iespējams.

Tādējādi turpināt tiesvedību par apstrīdētā likuma atbilstību Satversmes 1. pantam un 106. panta pirmajam teikumam nav iespējams.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 6. punktu,

Satversmes tiesa nolēma:

izbeigt tiesvedību lietā Nr. 2015-24-01 „Par 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 106. panta pirmajam teikumam”.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs

Aldis Laviņš